

REDACTIUNEA,
 Administrațiunea și Tipografia.
 BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
 Scrisorile nefrancate nu se primesc. Manuscrisurile nu se retrimit.
 INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNEA în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
 În Viena: M. Dukas Nachf., Max. Augenthaler & Emerich Lesner, Heinrich Schielek, Rudolf Moass, A. Oppelka Nachf., Anton Oppelka.
 În Budapesta: A. V. Silberberger, Ektalin Bornat. În Hamburg: Harolyl & Liebmann.
 PREȚUL INSERȚIUNILOR: o coloană germană pe o coloană 6 or. și 30 cr. timbru pentru o publicare. — Publicări mai dese după tariful și învoială.
 RECLAME pe pagină a 3-a o seriă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de Duminică 8 franci.
 Se primumeră la toate oficiile postale din țară și din afară și la d-nii colectori.
 Abonamentul pentru Brașov:
 Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30. etajul I.
 I. Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
 Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 68.

Brașov, Vineri 24 Martie (6 April).

1900.

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei. Cu 1 April st. v. 1900

se deschide nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 24 corône (12 fl.); pe șase luni 12 corône (6 fl.); pe trei luni 6 corône (3 fl.); pe o lună 2 corône (1 fl.).

Pentru România și străinătate: pe un an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună 3.50 franci.

Abonarea se pôte face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea.

Boemii nu se pot înțelege.

Râu de tot stau șansele realizării unei împăciuirii, fiă și numai provisorie, între Germani și Cehi. Și totuși dela acesta împăciuire, atêrnă, ca încercăturile din Austria să încezeze și cu ele de-odată să înceteze și nesiguranța situațiunei parlamentare, care reagéză așa de mult și asupra raporturilor economice și financiare dintre Austria și Ungaria.

Ministrul-președinte unguresc, acusat fiind de opozițiă, că în raporturile cu Austria s'a abătut dela calea legală, a susținut, că contactul dintre cele două state dualiste este încă și astăzi constituțional, cu alte cuvinte, până acum au fost păstrate formele pe cât numai s'a putut. Dêr despre aceea, ce va fi în viitor, decât stările de ađi din Austria nu vor înceta, șeful guvernului unguresc, firesce, n'a putut da, de-o-camdată, nici o lămurire. S'a mâr-ginit numai a declara, că după a sa convingere bine a făcut guvernul ungar, că nu a dus în îndeplinire despărțirea economică de Austria, deoacă atunci răul ar fi devenit și mai mare. A retăcut însă un lucru. Ungaria n'a fost în stare să se rupă economicese de Austria, și încă multă vreme nu va puté face a-césta, decât nu va fi silită.

Am intercalat acestea pentru ca să se înțelgă mai bine de ce nu numai din punctul de vedere austriac este de mare însemnătate, ce rezultat vor avé încercările de împăciuire dintre Cehi și Germani.

Indată după amânarea Reichsrath-ului, s'a reînceput șirul așa numitelor conferențe de înțelegere. Intr'aceea, intrunindu-se dieta Boemiei, s'a transpus aici punctul de gravitare al tratărilor de înțelegere. De aceea desbaterile din dieta boemă au și mers mai liniștit ca altă-dată, însă acesta, de fapt, n'a înaintat cauza înțelegerii cu nimic.

Tocmai pe când se vorbea de începerea seriei a treia de ședințe

ale conferenței de înțelegere, care va avé să se începă îndată după încheierea sesiunei dietei și să se termine cam pe la 15 Maiu a. c., se făcură cu ocaziunea desbaterii bud-getare în dieta boemă, de ambele părți, nisce declarațiuni, prin cari se se documentéză imposibilitatea de-a puté ajunge la o înțelegere cehogermană cum o doresce ađi atât de mult cabinetul Koerber.

Conducătorii cehi au spus'o verde că nu se așteptă la nici un succes al încercărilor de înțelegere, deși recunosc, că acesta ar fi în interesul țerei și al imperiului. Deputații cehi nu pot să renunțe la punctele cardinale ale postulatelor lor, cum e unitatea țerei, egala îndreptățire a limbei cehé și germane și validitatea dreptului public boem.

Germanii răspund, că nu pot să renunțe nici decum la delimitarea ținuturilor naționale și în genere la postulatele depuse în programul german.

Nu-i dêr nici o speranță, că înțelegerea se va puté face. În sinul Cehilor este acum în formațiune o nouă partidă numită a realiștilor, care ar fi inclinată a se învoi cu Germanii pe basa delimitării naționale a cercurilor judecătorești și electorale. Dêr până ce această partidă va ajunge să aibă o înrîurînță decisivă asupra poporului cehic, se va hotări și sorțea parlamentarismului austriac și a dualismului austro-ungar.

Afacerea liturgiei maghiare. Nu pot uita de loc „patrioții“ fiascul, ce l'au avut la Roma peregrinii liturgiei maghiare. De astă-dată însă ies cu cărțile mai pe față și spun, că peregrinii cu pricina au voit să oeră S-tului Scaun papal permisivnea, ca în loc de *liturgia vechiă slavă*, să introducă în biserică liturgia maghiară. Prin aserțiunea acesta recunosc neîndoios, că preținșii Maghiari gr. cat. nu sunt în realitate, decât Rutenii renegați, în fruntea cărora s'au pus chiar episcopii lor.

„Magyarország“ dela 4 Aprilie spune, că episcopul rutén de Muncaciú *Firczak* Gyula, conducătorul amintișilor peregrini, a raportat ăilele acestea primatelui Vaszary despre isprava, ce a făcut'o la Roma și din raportului lui reiese, că *representantul austro-ungar* pe lângă Vatican nu numai că a avut o *atitudine antipatică* față cu cauza „Maghiarilor“, ci a neglijat ași face datoria de-a *interveni* pentru audiență la Papa și de *a-se presenta și el* — ceea-ce mult a contribuit la *ignorarea causei liturgiei maghiare de către Vatican*. Aceeași fôia crede a sci, că Papa se va pronunța încurând în afacerea acesta cu ocaziunea primirii marelui peregrinagiú catolic maghiar la finea lui Aprilie, când va face declarațiuni și cu privire la alte chestiuni, ce privesc Ungaria, declarațiuni, cari vor produce o mare surprindere în Ungaria.

Diarul maghiar e pară și foc contra reprezentantului austro-ungar din Vatican și se întrébă, decât se mai întâmplă unde-va, ca o națiune să-și susțină astfel pe banii săi inimici pe lângă curțile din străinătate? Iși uită însă „patrioții“, că reprezentantul

din Vatican al Austro-Ungariei, nu e pus acolo, ca să terorizeze lumea în hatirul maghiarizatorilor.

Procesul în afacerea Iancu. D-l Ioan Scurtu, care a fost tras în cercetare judecătorească pentru articuli, ce i-a publicat cu subscrierea sa în „Tribuna“, în contra atitudinei subprocurorului Lazar, care a insultat memoria lui Iancu la tribunalul din Alba-Iulia, — ca să dovedescă adevărul celor scrise, a cerut să fiă ascultați următorii martori.

Rubin Patia advocat, Dr. St. C. Pop, Dr. E. Dăianu, Silvestru Moldovan, cari au asistat la săvârșirea insultei în Alba-Iulia; Ajtai R. Albert, redactorul-șef al ăiarului clușan „Magyar Polgár“, care a publicat discursul lui Lázár; baronul Banffy Dezső, Dr. Aurel Muntean, Ifj. Veilgersberg Leo, redactor la „Pester Lloyd“, autorul articolului din „A hét“, Ios. f. St. Șulașin, Albert Fritsch, — asupra idealității lui Iancu.

A mai cerut acusatul să i-se procure dosarul procesului Iancu; dosarul procesului contesei Lázár Eszter (dela tribunalul din Mureș-Oșorheiu); „Wiener Zeitung“ pe 1848—1853, cu răspunsurile M. Sale la deputațiile române, în cari era și Iancu; și din „Országos levéltár“ rescriptul guvernului Ardealului prințul, Schwartzenberg către Iancu, în cari se exprimă *înalta recunoscință* a M. Sale.

A mai alăturat acusatul la dovedit recursul d-lui Dr. A. Frâncu și a citat cartea lui Jancsó Benedek și câte-va ăiare unguresci.

Judecătorul a cerut motivarea tuturor probelor și după-ce i-s'a dat complet, a trebuit să le admită.

De altfel, usând de dreptul său, acusatul a anunțat recurs contra punerei sub acasă.

Dieta ungară. În ședința de alaltieri a dietei, ministru-președinte a propus, ca până în 24 Aprilie să nu se mai țină ședințe. Dieta a fost așa-dêr amânată petimp de trei săptămâni. După 24 Aprilie se va închide sesiunea actuală și se va deschide altă sesiune, în care ministru-președinte va înainta o mulțime de proiecte spre desbateri. Cel dintâiu lucru al noiei sesiuni va fi alegerea membrilor în delegațiunea ungară. Se crede, că delegațiunile se vor întruni pe la mijlocul lui Maiu în Budapesta.

Budgetul comun. Eri am arătat după „Bud. Hir“, că ministerul comun de rășboi va cere anul acesta sume esorbitante pentru urcarea contingentului de recruți, pentru procurarea de tunuri nouș ș. a., sume, cari întrec cu multe milioane budgetul de rășboiú din anul precedent. Față cu soirea acesta, comunicată și de alte foi maghiare, „Pester Lloyd“, afirmă că în vederea situațiunei precare financiare și economice, se va amâna de rëndul acesta sporirea contingentului de recruți, procurarea de tunuri nouș etc., priu urmare nu se va cere nici urcarea budgetului. Oficiul de marină însă va cere o urcare mai modestă a budgetului, cam cu două milioane corône.

Din Camera română.

Precum am anunțat, discusiunea budgetului s'a reînceput în Camera română Sâmbătă.

D-l C. C. Arion, ca cel dintâiu vorbitor, critică budgetul pe tema, că economiile făcute prin el sunt numai pentru anul acesta și este de lipsă să se caute economii, cari să pôtă fi mănușinate și în budgetele

viitoare. Crede, că evaluările sunt prea sus făcute și nu se vor puté realiza. Anul acesta budgetar (1 Apr. 1899 — 1 Apr. 1900) atât de rău, trebuia să servescă ca basă pentru pregătirea budgetului anului viitor, oaci ori cât de bună ar fi recolta anului 1900, numai după 6 luni se va cunósce o îmbunătățire. De recolta rapiței se vor folosi numai orașele, dêr sătenii vor suferi mai departe și numai recolta grâului le va îmbunătăți starea.

Vorbitorul arată apoi, că evaluările dela vâmi dela spirtoase și cele dela căile ferate sunt prea umflata. Ar fi de dorit, ca budgetul să se modifice așa, ca să nu mai dea deficit în urma evaluărilor greșite. Este pentru budgetele unitare și să nu se mai voteze credite estra-ordinare, care sunt, în mare parte, cauza situațiunei grave de astăzi. Și liberalii și conservatorii au greșit, oaci n'au stărunit, ca budgetele să exprime realitatea vieții publice a țerei.

D-l G. A. Șorțescu spune, că guvernul actual este unul din guvernele cele mai fecunde în acțiunea lor. A votat 8 legi financiare, procedura civilă, revisiunea codului de comerciú etc. Răspunđând d-lui C. C. Arion, spune, că comisiunea budgetară în alcătuirea budgetului a ținut sémă de actuala stare a țerii. La înscrierea veniturilor în budget s'a întemeiat la fiă-care cifră pe mijlocia mai multora, fără să se umple sumele.

Đice, că pentru prima óră în România se presentă un budget alcătuit după sistem automat. Ministrul de finanțe Tache Ionescu a pus budgetul pe nouș base sănătose. Speră, că crisa financiară e pe sfârșite și că recolta anului acestuia va aduce éráși belșugul în țeră.

D-l P. P. Carp susține, că budgetul actual nu satisface cerinșelor actuale ale statului. Crede, că escedentul de 7 milioane, pe care îl prevede budgetul, este iluzoriu. Reducerile, ce s'au făcut nu sunt permanente, care să se repete în fiă-care an. La ministerul de rășboiu s'au luat vre-o 3 milioane dela echipament, dela concentrări etc., dêr aceste 3 milioane trebuie să fiă puse în budgetul viitor. Dêr suntem descoperiți cu 60—80 milioane, pentru cari vom fi siliți să înscriem în budget o anuitate până la 3 1/2 milioane. Etă dêr, că escedentul de 7 milioane aprôpe dispare din budget.

Credeți óre, că veți avea anul viitor 7 milioane resurse nouș? Vêd, că d-l ministru de finanțe suride... Órș surisul d-sale însemnă, că va avea resurse nouș, séu însemnă, că acesta va privi pe sucesorii guvernului? (Haritate.)

Déca am ajuns la o desvoltare așa de mare, acesta se datoresce împrumuturilor, și déca avem astăzi un buget de 240 milioane, acesta se datoresce acțiunei mutuale între veniturile normale și împrumuturi. Dêr eu am susținut totdeauna, că în momentul când se face un împrumut, trebuie să creiăm un impozit, care să ne asigure acoperirea împrumutului. Dêr împrumuturile au avut și o parte rea, oaci eram mai dârnici cu budgetul ordinar, și când nu aveam bani să plătim oeva, făceam un împrumut. Acesta însă ni-a îngreunat situația și de aceea trebuie modificat cu desevirșite budgetul și în el trebuie înscrie toate cheltuelile statului. S'au urcat lefurile cu 3 milioane la ministerul de rășboiu.

D. Jean Lahovary. Nu le-am urcat noi.

D. P. P. Carp. D-le ministru de esterne, eu aici nu atac, nici nu susțin vre-un partid politic, vréu să fiu mai presus de toți, fiind-că am în vedere, că situația este așa de gravă, încât toți suntem datori să ne gândim cum trebuesc îndreptate greșelile din trecut.

Trebuesc făcute reduceri de aprôpe 10 milioane în cheltueli, și numai atunci vom puté spera, că am salvat situația țerii; reducerile nu trebuesc făcute acolo, unde le-ați făcut, în bugetul actual, ci aiurea și decât nu veți face așa, atunci veți avé o situațiă permanentă critică. (Aplause.)

După d-l Carp vorbesce d. N. Fili-

tpescu, care și-a continuat în ședința următoare discursul, la care vom reveni.

*

La începutul ședinței din 21 Martie v. d-l G. C. Dobrescu își dezvoltă interpelarea adresată d-lui ministru al lucrărilor publice asupra scrisorii d-lui D. A. Sturdza în afa cerea Hallier.

Prin această scrisoare se arată dintr'un act iscalit de Hallier, că el era aproape de faliment înainte numai cu câte-va zile de-a părăsi lucrările.

Se miră, cum d-l Sturdza a ținut acel act important, care ar fi avut o mare greutate în mâinile advocaților Statului român. D-l Sturdza este vinovat de acesta și se rămână bine constatată asupra cui cade răspunderea în această chestiune.

Eu nu sunt conservator, dăr așa fi crezut, că partidul conservator trebuia să se retragă dela putere, decât să voteze tribunalul arbitral. S'ar fi vădit atunci că același tribunal arbitral ar fi funcționat sub d-l Sturdza.

Cere d-lui ministru al lucrărilor publice să intervie puternic pe lângă tribunalul arbitral, pentru-ca să se redeschidă desbaterile și să se discute chitanța lui Hallier.

D-l I. C. Grădișteanu, ministrul lucrărilor publice: N'am decât foarte puține de răspuns d-lui Dobrescu, chestiunea celor 300,000 de lei este prea cunoscută și s'a discutat chiar la proces, o cunoștem dintr'o corespondență, pe care am avut'o la îndemână.

Este adevărat însă, că deocă am fi avut chitanța d-lui Hallier, pe care o are d-l Sturdza, am fi avut un document important pentru apărarea intereselor patriei.

Desbaterile procesului nu se mai pot redeschide, odată ce au fost închise, spre a pute depune la tribunalul arbitral originalul chitanței, pe care d-l Sturdza încă n'a dat'o. De această chestiune s'a vorbit la tribunal.

În privința purtării d-lui Sturdza în această chestiune, las la aprecierea Camerei, deocă fapta sa este conformă datoriei de cetățen și de patriot.

Răsboiul din Africa sudică.

Catastrofa armatei generalului Broadwood este mult mai serioasă, de cum se părea la început. Ea dovedește, că situația mareșalului Roberts la Bloemfontein începe să devină cât se poate de gravă. Burii s'au apropiat de cartierul său principal așa de tare, încât în tot momentul îl amenință cu împresurare. Fapt însemnat este, că Burii n'au putut fi elințiți din pozițiile, ce le-au ocupat și că au nimicuit instalațiile conductului de apă și rezervoarele, și nici armata engleză trimisă sub conducerea lui French în ajutorul nenorocitului Broadwood n'a putut să îgonască pe Buri. Englezii sperau, că lui French îi va succede să redobândască cele 7 tunuri și 200 de cară engleze ca bagajă, ce le luaseră Burii, dăr speranța lor s'a nimicuit. French s'a întărit cu Burii înaintea marelui basin, unde ei țineau ocupate înălțimile dimprejur. Cu totă încordarea puterilor însă, French a fost bătut și alungat cu mari pierderi. În timp ce

3000 de Buri se luptau contra a 7000 de Englezi cu succes, ceilalți Buri au nimicuit și marele basin de apă, apoi s'au retras la Ladybrand între munți, ducând cu ei tunurile și carăle cu muniția luată dela Englezi.

Despre lupta dela Brandfort i se anunță agenției „Reuter“ din Smaldeal, că Englezii au fost atacați de comanda bure dela Ermelo și Akkerstroom. Englezii erau 7000 și au avut pierderi foarte mari. Răniții englezi duși la Smaldeal spun, că lupta s'a dat pe întreaga liniă. Englezii au atacat de mai multe ori, dăr totdeauna au fost respinși. Burii au cucerit în lupta acesta teren însemnat; ei n'au pierdut decât 9 omeni.

Englezii au pierdut în luptele acestea mulți ofițeri, și anume: 3 morți, 3 dispăruți și vre o 20 răniți.

„Newyork Journal“ publică o telegramă din Bushmankop, după care căpitanul Reichmann, care a condus pe Buri la Koornspruit, este identic cu căpitanul Carl Reichmann din Statele Unite, care asociază armatele bure ca atașat militar american.

Scirile despre dezastrul Englezilor au ajuns la Pretoria c'o ințelă extraordinară, ceea-ce dovedește, că cei din Pretoria sunt în legătură directă cu câmpul de luptă.

Jidanii sub pază polițienescă.

În dieta provincială a Austriei-de-jos deputatul Schneider și soții au făcut o propunere, în care cer, ca dieta să decidă a provoca guvernul de urgență pentru luarea următoarelor măsuri:

Organele polițienesci să fiă aspru îndrumate, ca să vegheze cu cea mai mare trezvie asupra Jidanilor, mai ales asupra acelor indiviți, cari stau în serviciu la Jidani sine locues la aceștia; nici o atacare să nu fiă dată spre rezolvare acelor funcționari, cari sunt Jidani.

Motivarea propunerii are în vedere omorul ritual ca fapt documentat deja, și se provacă la procesele, în care este vorba despre astfel de lucruri.

Când s'a cetit motivarea, semitul Ofner a strigat: Rușine și batjocură, că se permite cetirea unei astfel de propuneri aici.

Lueger: Acest domn, ce caută aici cu astfel de vorbe?

Kick: Mișal ticălos! Propunerea acesta este o miserabilitate.

Schneider: Ce vră acest jidov gunoiu?

Sturm: Nu propuneți așa ceva. Nu ve cade nasul de rușine?

Ofner: Rușine!

Gregorig: Tupilește-te jidan bătrân.

Liniștea fu restabilită, după-ce președintele a îndrumat la ordine pe Ofner.

SCIRILE ȚILEI.

— 23 Martie.

Un oraș subvenționat de guvern. Guvernul unguresc a mers așa departe cu „generositatea“ sa față de Săoui, încât pentru anul trecut 1899 a votat, în chip de „ajutor de stat“, pentru orașul săcuesc Sepsis-St.-Georgiu 21.592 corone, cari i s'au și plătit orașului. Pe anul curent, cum spun toile unguresci, asemenea i se va vota „ajutorul de stat“ și astfel an de an tot înainte. Pe când dela orașele nemaghiare guvernării unguri pretind nesfârșite jertfe pentru preamărirea neamului lor, ca ridicarea și susținerea de statue etc., pe atunci altor orașe, ai căror locuitori, fiind-că au „fericirea“ de-a face parte din urmașii Hunilor, li se votează „ajutoare de stat!“

Hoții în biserică. În comuna Oisnădiă din comitatul Sibiului nisce hoți au intrat într'una din nopțile trecute în biserică săsescă cu intențiunea să fure prețioasele bisericești. S'au păcălit însă hoții, căci partea cea mai mare din prețioase s'au trimis la expoziția din Paris, ér o altă parte era așezată în cassa de bani la locuința preotului. Hoții, de a căror urmă nu s'a putut da până acum, au trebuit să se mulțumescă cu crucerii aflați în discurile bisericești.

O moștenire a Austriei. Din Triest se comunică, că baronul Reinett, președintele de curând decedat al camerei comerciale din Triest, din averea sa de 14 milioane, 3 milioane le-a testat pentru soția sa, ér restul de 11 milioane statului austriac, căruia îi recomandă spre sprijinire mulțime de instituții umanitare, între cari și reuniunile „Crucea roșă“ și „Crucea albă“.

Primirea în școala de cadeți din Sibiu. Cu începutul anului școlar 1900—1901 (21 Septembrie n.) se vor primi pentru cursul I al școlii de cadeți cam 40 elevi, ér pentru celelalte cursuri mai înalte primirile se vor face conform locurilor, ce vor deveni vacante, însă cu observarea, că primirea în cursul IV sunt neadmisibile. Condițiunile de primire, cari se cuprind mai pe larg într'o broșurică, ce se poate căpeta dela comanda numitei școle în preț de 40 bani, sunt: aspirantul să fie cetățen austriac s'eu ungar, de construcția corporală corespunzătoare, cu purtare morală bună, să se deoblige, că-și va procura pe spesele proprii albiturile necesare, 6 părechi mănuși uniforme, 1 părechiă ghete, solvirea jumătate a didactului (de 300, s'eu 160 respective 24 corone anual), să aibă minimul s'eu maximul etății (pentru cursul I dela 14—17 ani) și în fine să fie absolvat 4 clase medii (s'eu civile). Trecerea c'un an peste etatea prescrișă, în oasuri excepționale și după împrejurări se va lua în considerare. În ce privește solvirea didactului, ca punct nou al regulamentului, se amintesc, că preoții greco-cat. și gr-or.

și preoții evang., cari aparțin armatei comune, s'eu honvețimei, și sunt în rezervă, plătesc pentru copiii lor numai un didactru de 160 corone anual. Petițiunile de primire sunt a-se înainta la comanda școlii de cadeți din Sibiu până cel mult la 15 August n. 1900.

Representarea operei „O noapte în Granada.“ Atragem atențiunea cetitorilor noștri asupra foisorei din N-rul nostru de astăzi, care se ocupă de subiectul operei, pe care o va reprezenta Reuniunea noastră de cântări în săptămâna viitoare.

Marina rusescă. O telegramă din Petersburg anunță diarului „Magdeburger Zeitung“, că consiliul de miniștri rusesc a votat un credit de 50 milioane rubele pentru sporirea marinei.

Operațiune rară. Tehnica științei medicale se dezvoltă tot mai mult și asigură operatorilor succese admirabile. În rândul succeselor timpului mai nou j'ocă un rol însemnat așa numita transplantă, adică operațiunea, care înlocuiește părțile nimioite ale trupului cu altele noue. În clinica profesorului Dollinger a făcut o astfel de operațiune un profesor asistent Dr. Zimmermann la un individ, care în urma unei umflături, își pierduse un deget. Dr. Zimmermann i-a pregătit alt deget și l'a lipit frumos în locul celui pierdut. Profesorul Dollinger a arătat rezultatul operațiunii și a demonstrat, că nu numai nas, urechiă ș. a. pot fi înlocuite, ci și osul p'ote fi transplantat dintr'un loc într'altul al corpului.

Căți bărbați sunt în Transvaal. După date statistice sigure populațiunea bură a Transvaalului este de 160,000. Dela 1—15 ani sunt 48,000, dela 15—60 ani 94,000, ér peste 60 ani 17,000. Deocă vom lua jumătate din această populațiune, adică numărul bărbaților, vom pute spune, care este numărul celor ce pot să porțe arma: adică 47,000, în care număr sunt socotiți toți bărbații dela 15—60 ani. Din numărul acesta trebuie să subtragem pierderile de până acum pe câmpul de răsboi, apoi pe cei bolnavi, neputincioși și pe aceia, cărora le este încredințată susținerea ordinii, hrana și tot ce este mai de lipsă acasă. Popolațiunea de gen bărbătesc a statului liber Oranje dela 15—60 ani este de 23,000 capete, dintre cari însă numai 14,000 au putut merge la răsboi. Cu una cu alta luat și subtrăgând numărul celor căduți, răniți, bolnavi și cei rămași acasă, puterea de luptă actuală a Burilor este ați de cel mult 44—45,000 omeni.

Un misterios atentat de omor. Diarele rusești și polonese aduc scirea despre o afacere senzațională de omor în Vilna, capitala Litvaniei (Rusia) în noaptea de 15 spre 16 Martie st. n. Între orele 2 și 3 noaptea, s'au auzit strigăte de ajutor desasperate, cari veniau din locuința unui ovreș bărbier cu numele Blondes, strada Tartarilor, colț cu strada Curelarilor; după puțin

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

O noapte în Granada.

— Operă în două acte și un tablou. —

Săptămâna viitoare vom avé plăcuta ocaziune a asista la trei reprezentări a frumoșei operei „O noapte în Granada“ de Kreutzer, date de harnica noastră Reuniune de cântări sub conducerea d-lui Gheorghe Dima și cu concursul benevol al celebrului nostru artist d-l Dumitru Popoviciu și al d-sorei Eugenia Moga.

Nu vom căuta a preocupă publicul nostru iubitor și cunoscător de muzică cu aprețări anticipative, căci condeiul nostru este prea palid și numele Reuniunii și al soliștilor prea bun, decât să putem contribui ceva prin aceste șire la succesul reprezentațiilor din săptămâna viitoare, ci ne vom restringe a ne degagea simplamente de datorința noastră ca publiciști servind publicului nostru cetitor cu o nepretențioasă sohiță a piesei, care va da din

nou ocaziune Reuniunii noastre să se afirme în plenitudinea forțelor sale.

Opera lui Kreutzer este un idil dragălaș, care se petrece în secolul al XVI-lea în romanticii munți ai Spaniei și câștigă un deosebit farmec pentru noi prin faptul, că eroul acestei acțiuni este un descendent al liniei spaniole a dinastiei Habsburgilor.

Libretul este lucrat de Baronul Carol Braun dupa drama lui Fr. Kind și traducțiunea românească nu numai corespunde tuturor recerințelor tehnice și musicale, dăr concoură în flumșete, precisiune și simplitate cu textul original.

Compositorul Conradin Kreutzer (n. în 22 Nov. 1780 și + în 14 Dec. 1849) fost dirigent al orchestrei teatrului împărătesc din suburbiul Iosefin al Vienei a ajuns la apogeul creațiilor sale artistice toamai cu această piesă, care deși compusă la anul 1834 s'a menținut cu succes până astăzi pe scenele de frunte ale lumii civilizate.

Gustul modern a trecut la ordinea țilei peste celelalte compoziții ale lui

Kreutzer, singur „O noapte în Granada“ a resistat cu succes tuturor vicisitudinilor timpurilor și s'a susținut până astăzi, cucerind fără întrerupere publicul prin calitățile sale de netăgăduită valoare.

O nemijlocire și sinceritate artistică proprie cântecului popular, constituie tonul fundamental al compoziției, ér melodiile simple și plăcute, precum și instrumentarea caracteristică epocii romantice a cucerit și cucerește necontentit, deși singuratică părți ale operei au devenit deja de mult bun comun al popoarelor. Tablourile idilice prinse în accente simple, dăr pline de farmec, nu încetăză a cuceri din nou cu forța elementară a cuvântului fraged rupt din suflet viu.

Fabula e simplă.

Cu ocaziunea unei vânători de curte răstăcesc prințul domnitor al Spaniei în munții Granadei. Căutând adăpost salvăză din ghiarele unui vultur o porumbiță și ea prin destin ajunge toamai la casa unei păstorice, care își deplânge pierderea porum-

biței sale atât de iubite, căci era un gagiu de dragoste.

Gabriela, păstorica, iubescă cu ardore pe Gomez, păstorul, care i-a dărut porumbița, ér acesta aflând despre vânătoarea de curte speră a pute lua de soție pe Gabriela prin protecțiunea prințului domnitor. Dragostea lor nu era neconturbată. căci unchiul păstorice, păstorul și banditul Ambrosio a promis mâna fetei tovarășului său de meserie Vasco.

Intemplantarea voesce, ca toamai prințul domnitor să readucă păstorice porumbița atât de scumpă, dăr nici Gabriela, nici împregiurimea ei nu șole, că salvatorul porumbiței este toamai prințul domnitor. Fericită mulțimesce păstorica necunoscutului vânător, ér acesta cuprins de farmecele nevinovăției sărută pe Gabriela. Toamai în acest moment sosesc bandiții Vasco, Ambrosio și Pedro, cari conduși de obscura lor lăcomie profită de scena intimă, ai cărei martori au fost, ca să se năpustescă asupra vânătorului străin. La intervențiunea Gabrielei și cu o pungă de bani domolesce

timp s'a vădut o femeie alergând pe stradă, țipând în mod desăperat după ajutor. Gardistul de noapte alergă întru ajutor și a observat, că nenorocita victimă sângera din două răni, din care una era la cap, ércă laltă la mână. El recunoscu în rănită, că era o fată de totă frumusețea, cu numele Vincenția Grudzinsca; venind dela țără de abia de 8—10 zile a intrat în serviciul bărbierului ovreu Blondes. Fata, din cauza îngrozitorii spaima, n'a putut rosti nici un cuvânt, decât borborosi numai, că Ovreei dinăuntru au vrut s'o tae. Gardistul de noapte a dus pe fată la secția din apropiere. ér poliția alarmată a desoins imediat la locuința Ovreei Blondes, însă toate ușile erau închise și după somațiunile în regulă vădând poliția că Ovreei nu vrea să deschidă — atunci a pătruns cu forța, sfărîmând ușa dela intrare. In același timp intrând poliția înăuntru a intrat și o mulțime de birjarî ovrei și alți ovrei habotnicî și împreună cu Blondes au început să se lupte contra poliției. După o bătae crâncenă, în fine a reușit poliția să doboré pe Blondes și s'el transporte legat într'o trăsură la comisariat, unde s'a încheiat cuvenitul proces-verbal. Declarațiile fetei sunt diametral contradicțoare cu cele date de Blondes. Fata istorisese următoarele: „Eu am avut în acea zi mult de lucru și de aceea m'am sculat așa de vreme, puindu-mă să frec podelele. De-odată ușa se deschide, intră doi jidanî masecați, dintre cari unul înarmat cu un briciu s'a repezit asupra mea. De pe ciorapi am recunoscut în el pe stăpânul meu Blondes. Am reușit să parez lovitură de mörte îndreptată spre gâtul meu și am fugit pe stradă. Mi-se pare, că îndată ce am început a țipa, a intrat în bucătăria mai mulți jidanî — însă eu n'am mai vădut nimica — fiind ferioită, că mă aflam pe stradă și scăpată“.

Teatru-Edison (Cinematograph). Duminecă, în 8 Aprilie st. n., două mari reprezentățiuni în teatrul dela Redută din loc. Tablouri vivante, cu schimbare de colorî, unică pe tot continentul, funcționând cu 2 mașini electrice și mărind tablourile fotografice cu 4000 decimetri pătrați. Aceste tablouri sunt iluminate cu o putere de 3000 de lumini. Reprezentațiunea é dirijată de profesorul M. Benkó. Intre cele 31 puncte ale programului se află și următoarele: Dansul Dervișilor din India, sosirea Țarului în Berlin, cursa bicicliștilor, Miss Nelson, renunța atletă, scene de stradă ierna, atac de ulani, defilarea armatei franceze înaintea presidentului Loubet, Prater-ul din Viena, sosirea unui tren de persoane în Paris etc. etc. Prețurile pentru reprezentația de după amieză la 4 ore sunt: galeria 60 cr., fotel 50 cr., parchet 40 și parter 20 cr. Prețurile pentru reprezentația de sérá: galeria 80 cr., fotel 70, parchet 50, parter 40 cr. Copiî, studenții și militarii 30 cr. Bilete se pot căpăta dela librăria W. Hiemesch și Duminecă în cancelaria teatrului.

vânătorul urgia bandiților, cari se conjură însé în secret a omori noptea pe vânător. Intr'aceea se coboră dela munte păstori și păstorițe și actul prim se încheie cu o rugăciune de sérá la sunetul depărtat al clopotelor.

În antreac — un tablou scurt — caută vânătorii din suită pe prințul rătăcit și dau de păstorul Gomez, care le promite a-i conduce prin munți în urma prințului.

Actul al doilea se petrece în un castel părăsit, unde petrece prințul noptea. Gabriela avertiséză pe óspele necunoscut despre pericolul ce le amenință din partea răsbunătorilor bandiți. Prințul ia măsurile de apărare și după ce apar bandiții omorâ în luptă pe Vasco și alungă pe Ambrosio și Pedro, cari fug vătându-se sub loviturile primite dela eroicul prinț.

Păstori se adună la castel și vânătorii află prințul, urmând calea indicată de Gomez. Toți aduc omagii prințului, care împlinește rugărea Gabrielei și a lui Gomez.

Aceasta é conținutul piesei în linia-

Ședință festivă. Atragem atențiunea publicului român din loc asupra următoarei Invitări la ședința festivă a societății de lectură „Ioan Popasu“ a studenților dela gimnasiu, precum și a societății studenților dela școala comercială gr. or. rom. din Brașov, ce se va ține Duminecă, în 26 Martie st. v. (8 Aprilie st. n.) în sala festivă a gimnasiului. Inceputul la 3 ore p. m. Oferte benevole se primesc cu mulțămintă. Venitul curat este destinat pentru fondurile societăților.

Programul: 1) „Cuvânt de deschidere“, de D-l Prof. Nic. Sulică, președintele societăților.

2) „Mei Maried“¹, marș de P. Messtrozi, executat de orchestra soc.

3) „Frumusețea basmelor“, disertațiune de Ilie Minea stud. cl. VIII. gimn.

4) „Cântec de unire“, de Mozart, cântat de corul în 4 voci al soc.

5) „Macbeth“, actul II, scena I, de Schakespeare, predat de T. Morar, stud. cl. III. com.

6) „Suspînul“, vals. de Ivanovici, executat de orchestra soc.

7) „Vespasian și Papinian“, dialog de I. Negruzzi, predat de I. Montani, stud. cl. VIII. gim., și V. Glăjar, stud. cl. VII. gimnas.

8) „Fazele de dezvoltare ale comerțului european“, disertațiune de G. Domulescu, cl. III. com.

9) „Rugămintea din urmă“, de G. Coșbuc, declamată de N. Danielopolu, stud. cl. VII. gimn.

10) „Noptea“, de F. Abt, cântată de corul în 4 voci al soc.

11) „Peșitorii“, anecdotă de T. Speranță, declamațiune comică de G. Gërda, stud. cl. VIII. gimn.

12) a) „Cântec de primăvară“, de F. Schubert, quartet de viole. b) „Mandolin-polca“, (pizzicato) de Desormes, executată de orchestra soc.

Dela Comunitatea de avere din Caransebeș.

Mercuri în 15 (28) Martie a. o. — scrie „Fôia Diecesană“ — s'a ținut adunarea ordinară de primăvară a reprezentanței comunității de avere. După-ce s'a constatat prezența membrilor, președintele Ilie Curescu deschide adunarea în fața d-lui vice-comite Carol de Fialka în calitate de comisar guvernial substituit.

Înainte de a-se trece la ordinea zilei d-l F. Müller rógă presidul să i răspundă, cum stă cu fondul de pensiune pentru amplexiunii comunității de avere? I-se răspunde, că până ce nu se resolvă cesțiunea pendentă de guvern, că rămâné-va administrarea comunității mai departe sub conducerea reprezentanților ei séu o ia guvernul, până atunci nu se póte face nimic în cauză, de altmintrelea — díce d-l president — s'au luat óre-care dispoziții pentru pensionarea oficianților.

Darea de sémă despre dispozițiile și întâmplările mai însemnate dela ultima adunare încóce, se ia la cunosință din partea

mente de tot generale. Asupra părții musicale vom reveni după reprezentațiune. De-ocamdată amintim, ca părți de un efect estroardinar: Romanța vânătorului din actul prim („Sunt vânător și stau sold regeso“) și aria cea mare din actul al doilea, apoi cele două romanțe cântate de Gabriela („Ce glas duos pătrunde“ și „Când adică vóut de noptea“), duetul lui Gomez cu Gabriela („Trist pășteam eu a mea turmă“) și recitativul lui Gomez în antreac, când se întâlnesc cu vânătorii, cari caută pe prinț, precum și terzetul lui cu vânătorii și Gabriela la finea actului al doilea („Ce iubirea strîns unesc“). Partile corului („Din vîrf de muntî în vale“, apoi „Tras'a clopotul de seară“ și „Saude glas de corn sunând“), sunt tot atâtea privilegii date corului Reuniunii noastre, ca să-și valideze forțele sale, cunoscute deja publicului nostru dela concertul premergător.

Orchestra o va face-o capela orașenescă, al cărei bun nume n'are trebuință de reclamă.

Atât am crezut de bine a spune pu-

adunării. Din acesta dare de sémă, care se ocupă amănunțit cu afaceri administrative, scótem la ivelă, că guvernul a aprobat cumpărarea unor intravilane cu 20,000, în scopul de a-se zidi edificii necesare pentru trebuințele comunității, și casul cu furtul de 14.220 fl. întâmplat săptămâna trecută.

Din socoțile prezentate adunării generale resultă, că venitele comunității de avere din anul 1899 sunt 99864.61, ér spesele fl. 103964.85 prin urmare anul trecut s'a încheiat cu un deficit de fl. 41001.24 Deficitul acesta însă în faptă nu există, decât considerăm, că comunitatea de avere a spesat pe lucruri neprelimate, dér indispensabile și întărite din partea forurilor mai înalte, suma de peste 7000 fl. și decât ar fi încurs suma de 12700 fl., cu care datoréză societatea de mine și uzine din Calan pentru lemne cumpărate, care sumă în înțelesul contractului abia în anul acesta are a se solvi. Avera în bani și hârtii de valóre la finea anului este fl. 209,179.36; ér averea totală fl. 16,949.179.11 — Venitele caselor, ce stau sub administrarea comunității de avere, la finea anului 1899 sunt fl. 2872.77, fl. spesele 3255.79; averea în bani și hârtii de valóre fl. 22,720.63, în total fl. 91.514.06. Pe lângă acestea comunitatea mai administreză un fond gimnasial, creat de sine, fl. de 41.361.28.

S'au deliberat favorabil propunerile comitetului referitoare la cedarea, respective schimbul mai multor parcele spre scopuri sgronomice a împăduriților din comunele Borloveni, Șopotul vechi și nou, Tisovița, Topleț, Bogolțin, Corneareva etc., prin ce se va satisface încât-va lipselor de pământ a împăduriților din comunele numite.

ULTIME SCIRI.

Londra, 4 Aprilie. Lui „Times“ i-se comunică din Bloemfontein, că Burii din Oranje se țin mult mai tari, de cum se credea. Acțiunea lui Olivier, care a ocupat éráși Ladybrand și Tabanchu, este ceva clasic din punct de vedere strategic, de-óce el a esplotat terenul în defavorul lui Roberts într'un punct foarte greu.

Londra, 4 Aprilie. Duminecă Burii au atacat avanposturile englese de lângă conductul de apă, *le-au respins* și au ocupat înălțimile sudice dela Koorspruit. Burii au prins pe toți farmerii, cari s'au supus Englesilor, și i-au trimis la Kroonstad ca prizonieri.

Londra, 4 Aprilie. Din Capstadt se anunță, că o corabiă de transport a plecat spre insula St. Elena, ducând pe generalul Cronje, pe colonelul Schel și 1000 de prizonieri Buri.

Pretoria, 14 Aprilie. Tóte rezervoriile de apă au fost aruncate în aer cu dinamită de cătră Buri.

blicului nostru cetitor despre piesa lui Kreutzer. Mai amintim aici, că opera acesta se va da de trei-óri în decursul săptămânei viitoare și anume *Martî*, în 28 Martie st. v. (10 Aprilie n.), *Joi*, în 30 Martie st. v. (12 Aprilie n.) și *Sâmbătă*, în 1 (14) Aprilie.

Suntem convinși, că publicul nostru, precum și cel strein, va apreția pe deplin zelul și activitatea Reuniunii noastre și trei case pline vor fi cea mai elocuentă aprețiere a muncii asidue, cu care lucréză Reuniunea noastră, ca să-și afirme acel loc în lumea musicală, pe care-l merită pe deplin.

Nu credem a esagera, decât predioem, că reprezentațiunile operi „O noptea în Granada“ nu vor fi numai o nouă verigă în lanțul triumfurilor Reuniunii noastre, ci și séri, cari oferă publicului nostru plăceri genuine estetice, cum rar ne este dat a-le gusta!

Grăbescă deci toți, cu mic cu mare, ca nimeni să nu scape această rară ocaziune.

Brașov, Aprilie st. n. 1900.

b-a-z.

Sofia, 4 Aprilie. Principele Ferdinand a plecat în străinătate alaltăeri.

DIWILISII.

Diferite obiceiuri. Fia-care popor își are eticheta și formalismul séu. Există în obiceiurile particulare ale fia-cărei națiuni semne, care denotă bine rasa. Trebuie încă mult timp, până se va putea adopta un cod universal al manierelor.

Ast-fel: *Francesul*, Românul când se întâlnește, obiceiunese întrebarea: „Ce mai faci?“

Chinesul: „Cum te simți la stomac?“ séu „Ai mâncat urez?“ „Tchen kno fau mie?“

După cum vedem, noi ne preocupăm de sănătatea aceluia cu care ne întâlnim, pe când Chinesul nu se gândesce decât la stomac, la ușurința de a-l umplea, séu la greutatea de a-l satisface:

Arabul díce: „Din mila lui Allah, oum sunteți?“

Turcul: „Sé fii sub paza Domnului.“

Persanul: „Umbra ta sé nu se mai micșoreze.“

Egiptenul se intereséză de funcțiunile pielii; astfel el întrebă: „Cum asuți?“

Rusul, obiceiunese sărutatul și nu é nici un inconvenient, când un bărbat rus întâlnește pe stradă vre-o femeie cunoscută a lui, o sérută pe frunte.

Englesul, când se întâlnește pe stradă cu vre-o damă cunoscută, se uită întâ la ea și decât observă, că dómna nu pare nemulțămintă de privirea lui, numai atunci își scóte palaria s'o salute, căci moravurile englese nu permit unei femei de a răspunde salutului unui bărbat, fără înțelegmântul ei de mai înainte!

Germanul imitéză, în aristocrația mai ales, manierele franceze, sărutând mâna damelor; și când doi frați se întâlnesc, se îmbrățișéză, chiar decât s'ar întâlni de 10 óri pe zi.

Negrul din Africa de Sud, se salută, apropiindu și obraz de obraz.

În câte-va insule din *Oceania*, indigenii când se întâlnesc își scuipe în mână, și apoi își frécă obraji reciproc.

Sélbaticii din *Australia* își apropie unul de altul vîrfurile limbilor.

Chinesul se coboră din trăsura, când trece pe lângă vre-un înalt personagiú.

Indianul în prezența unui altuia, dintr'o castă mai superioară, se prosternă la pământ.

Chinesul nu-și termină scrisórea sa de cât prin următoarea formulă: „Micul vostru frate“ și literile, care represintă această formulă sunt de regulă mai mici, decât literile din corpul scrisórei; el tratéză pe acela căruia îi scrie, cu titlul de „Escelență“ și de „Binevoitor frate mai mare“, cu tóte că el ar putea avea o etate mai înaintată, decât cel căruia se adreséză. Vorbind despre propria lui casă, chinezul díce: „astă séracă locuință“ pe când despre casa corespondentului séu, spune: „un palat“ deși în realitate ea ar fi un bordei!

Îa sfîrșitul scrisórei, declară singur că é forte prost și nu întrebunțesce de loc pronumele personal, ceea-ce dá loc la multe nonsensuri și încurcături. („Ap. Nat.“)

Pușkin și Țarul. Poetul rus Pușkin, plin de datorii, trimise un volum de poesii împératului cu următoarea dedicația: „Opere de Pușkin, dedicate M. S. împératului Nicolae“. — Țarul la rândul, lui îi trimise o carte cu filele nescrie, albe, între cari puse mai multe bilete de bancă, cu aceste vorbe: „Opere de împératul Nicolae, dedicate poetului Pușkin“. Peste puțin împératul întâlni pe poet și-i díse: „Cum ți-s'au părut poesile mele?“ — „Sire, răspunse Pușkin, volumul întâiu m'a încântat așa de mult, încât aștept cu nerăbdare pe al doilea“.

Literatură.

A apărut: „Extras din tarifele de postă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900“. Fiind tarifele anterioare în multe privințe esențial schimbate în urma introducerii valutei de coróna, extrasul acesta é de cel mai mare folos pentru birouri și privați. Se póte procura dela librăria archidiecesană în Sibiu, cu prețul de 20 fil.

Suspîn și zimbire. Sub titlul acesta a apărut în editura tipografiei d-lui Todoran din Gherla o carte de poesii și prosă, scrisă de d-l Antoniu Pop. Se póte procura și dela tip. „A. Mureșianu“. Prețul 40 cr. (cu posta 43.)

